

عنوان مقاله:

تحلیل بوطیقای تصویر در گفتمان رمانتیک نیما یوشیج

محل انتشار:

مجله مطالعات زبانی و بلاغی، دوره 13، شماره 29 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

Sara Hosseini - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه ایلام

Rahman Zabihi - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ایلام (نویسنده مسئول)

Alireza Shohani - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

اگرچه رمانتیسم یک مکتب ادبی است، از آن رو که سبب ایجاد شیوه خاصی از نگاه و ایجاد جهان ویژه ای در دایره فکری انسان است، می تواند به عنوان یک گفتمان ادبی نیز مطرح شود. نیما یوشیج از نخستین گروه‌نگاران به چنین گفتمانی در شعر معاصر فارسی است. او پابندی خود را به چنین نگاهی در برخی از اشعارش به خوبی نشان داده و تصاویری در آن ها پدید آورده است که همراه و همسو با تفکر غالب بر فضای فکری شعر است. نتایج این پژوهش نشان می دهد نیما با شناخت دقیقی که از مکاتب ادبی غرب داشته، به صورت خودآگاه به سرودن اشعاری پرداخته است که ویژگی های رمانتیسم را به روشنی می توان در آن ها یافت. همچنین تصاویر این اشعار، تصاویری با خصلت های طبیعت گرایانه، نوستالژیک، فردیت محور، متمرکز بر فضای ذهنی و خردستیز هستند که هارمونی و هماهنگی خود را با گفتمان مسلط بر شعر اعلام می کنند.

کلمات کلیدی:

رمانتیسم، گفتمان، نیما یوشیج، طبیعت گرایی، نوستالژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2075380>

